

KARAFIÁTH ORSOLYA

Csopaki ezüsthíd

*A titokzokniról végleg lekéstél.
Nem húztál ki harmincfilléres gyufát.
A parti péknél műpacsnit ha vehettél –
de ott a parton csókolóztál egy klafát,*

*és te még tegeződteél a nádbugákkal,
neked alkonyi hajnal volt még Csopak,
az ösztöndíjból kék melltartót vettél,
melyen elől is, hátul is van kapocs.*

*Pántlicukorból a barackost szeretted,
a csavartat, fehér alapon kékerest,
gumiból a földieper-ízűt,
nem a málnásat, pláne nem az egresest.*

*Kemény még nem kapott Soros-ösztöndíjat,
Peer még nem itta el a Móriczot,
a költők ölre, ökölre mentek érted,
a barna, az ősz, a tömzsi, a hóriborg.*

*Lázár René még nem fojtotta meg
az Asztrov nevű dzsekkólt, a nagy KAF-ot,
Varró Dani még az IBM-jén (k)öltött,
s ki volt a kis Király? Éleződő macskafog*

*S. O. S. könnyel azért egeret ne itass,
kösd össze a hasznossal a kellemest:
lestoppolsz Csopakra, mert előre küldted
magadnak ezt a verset, mint egy SMS-t.*

(Ferdítette: REMÉNYI JÓZSEF TAMÁS – TARJÁN TAMÁS)